

# РЕШЕНИЕ

№ 7904

гр. София, 29.12.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав**, в публично заседание на 07.12.2021 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Доброслав Руков**

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **4982** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Ф. С., гражданин на А., чрез адвокат Д. Г., с адрес: [населено място], [улица], ет. 2, офис 226 срещу Решение № УПВР-115/10.03.2021 г. на Интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на последваща молба чужденеца за предоставяне на международна закрила не е допусната до разглеждане по същество.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е незаконосъобразен. Твърди се, че административният орган необосновано не е обсъдил представените заедно с молбата нови писмени доказателства, отхвърляйки ги като частни документи. Според оспорвания в закона няма изискване, документите придружаващи молбата за предоставяне на международна закрила да са само официални. Инвокирани са доводи, че в представените документи се съдържат важни данни за личното положение на Ф. С., имащи отношение към съществуването на твърдяното от него право. В мотивите на представеното към последващата молба съдебно решение на ВАС, с което е отменена наложена на чужденеца принудителна административна мярка, се съдържат факти, които биха могли да бъдат разгледани и обсъдени единствено в производство по общия ред. В оспорения акт се съдържат разсъждения по отношение на най-добрия интерес на детето, но не взет предвид факта, че Ф. С. живее и учи в България повече от четири години и е изградил трайни социални връзки в страната. Същият се е интегрирал в обществото и връщането му в А. би имало изключително

неблагоприятни последици за него. Оспорващият твърди, че при преценката по какъв ред да се гледа последващата молба, не са взети предвид ново настъпилите обстоятелства в страната на произход на търсеция закрила.

По време на проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващият се яви лично. Упълномощения адвокат Г. поддържа жалбата. Представени са допълнителни съображения в писмен вид.

Ответникът по жалбата не се явява. Пълномощникът му юрисконсулт П. оспорва жалбата. В дадения от съда срок не са представени писмени бележки.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и становището на ответника и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че с молба рег. № 50749/21.04.2021 г. до Държавната агенция за бежанците Ф. С. е поискал да бъде повторно регистриран като лице, търсещо закрила и да му се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут.

Молбата е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ЗУБ. С влязло в сила решение № 13885/18.07.2017 г. на Председателя на при ДАБ подадената от Ф. С. молба за предоставяне на международна закрила е отхвърлена.

С процесното решение № ВР-12/28.04.2021 г. на Интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при МС на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ последващата молба на Ф. С. не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

Като писмени доказателства по преписката са приети справка № МД-521/15.10.2021 г. относно ситуацията в страната на произход на търсеция закрила и информационно-аналитичен бюлетин № МД-607/01.12.2021 г. брой 4, 1-30 ноември 2021 г. относно А..

Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното Решение на Интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при Министерския Съвет е било съобщено на Ф. С. лично, видно от положения подпис на 07.05.2021 г. Жалбата е подадена директно в АССГ на 14.05.2021 г., т.е. в рамките на 7-дневния преклузивен срок по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

За да издаде оспореното решение, административният орган е преценил, че търсеция закрила не е представил допълнителни писмени доказателства, съдържащи нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. По отношение на мотивите, изложени в Решение № 3524/09.03.2020 г. на ВАС, с което е отменена приложената спрямо Ф. С. принудителна административна мярка, интервюиращият орган при ДАБ счита, че в случая се касае за тълкуване и прилагане на друг закон, а не на ЗУБ. За да се предостави право на международна закрила е от значение обстоятелството дали са налице визираните в чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ предпоставки, а не дали търсеция закрила

принадлежи към определена уязвима или социална група. Към момента на депозирането на последващата молба, причините, поради които Ф. С. е напуснал А. не са се променили, както и не се установяват нови обстоятелства, даващи възможност да се направи извод за наличие на предпоставките за предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут. Най-добрият интерес на детето в случая е, чужденецът да бъде върнат в семейната среда, от която той е бил отделен, напускайки А..

Настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение е незаконосъобразно, защото е постановено в несъответствие с чл. 42, § 2, изречение последно от Директива 2013/32/ЕС. Според, визираната разпоредба държавите-членки могат да уредят в националното си законодателство правила за предварителното разглеждане съгласно член 40. Тези правила могат, *inter alia*: а) да задължат съответният кандидат да посочи фактите и да изложи доказателствата, които оправдават новата процедура и б) да позволят извършване на предварителното разглеждане единствено въз основа на писмените сведения без лично интервю с изключение на случаите, посочени в член 40, параграф 6. Тези правила не могат да направят невъзможен достъпа на кандидата до нова процедура или да водят до ефективна отмяна или сериозни пречки за достъп. В разглеждания казус на първо място, за търсеция международна закрила са създадени пречки за достъп до новата процедура, при която да се обсъдят ралевирани от кандидата доводи, евентуално обосноваващи провеждане на производство по общия ред. Това се отнася най-вече до променената ситуация в страната на произход на търсеция закрила.

Видно от представената от ответника и приета като доказателство по делото справка № МД-521/15.10.2021 г., в края на август и началото на септември 2021 г. в А. законното правителство е свалено след изтеглянето на американските военни части. В страната властта отново е в ръцете на талибаните, управлявали страната до 2001 г. Налице са многобройни сведения за драстично потъпкване на основни права най-вече на жените, както и за убийства и отвлечения на публични личности, дръзнали да критикуват новата власт. На л. 255 от справката се посочва, че са се появили „съобщения, че талибаните заплашват членовете на семействата на избягалите от страната, като ги заплашват със смърт или изискват откуп, в случай, че не се върнат”. Към настоящия момент стотици хиляди афганистанци се опитват да напуснат страната, страхувайки се от връщането на бруталния режим, съществувал до 2001 г., когато екзекуциите били извънсъдебни, а жените и момичетата били потиснати с множество ограничения.

Настоящият съдебен състав намира, че административният орган, с оглед на изложеното и на новите обстоятелства, следва да събере допълнителни доказателства, които да обсъди и да прецени, как евентуалното връщане на оспорвания от страната на произход би му отразило и дали отказ от предоставяне на международна закрила няма да засегне и/или да наруши негови основни права, гарантирани от ЕКЗПЧОС. Този извод кореспондира пряко с въведеното изискване в чл. 4, § 3 от Директива 2011/95/ЕС на Европейския Парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила, съгласно което оценяването на молбата за международна закрила следва да бъде извършено за всеки

отделен случай, като се вземат под внимание всички относими факти, свързани с държавата на произход в момента на вземането на решение по молбата, включително законите и подзаконовите актове на държавата на произход, както и начинът на тяхното прилагане.

По отношение на наведените доводи, касаещи непълнолетието на Ф. С., съдът намира, че видно от всички представени документи, към настоящия момент, той вече е навършил пълнолетие, поради което това обстоятелство няма отношение към преценката на правото му да получи международна закрила.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав,

#### РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Ф. С., гражданин на А., чрез адвокат Д. Г. Решение № УПВР-115/10.03.2021 г. на Интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на последваща молба чужденеца за предоставяне на международна закрила не е допусната до разглеждане по същество.

ВРЪЩА ДЕЛОТО като преписка на съответния компетентен орган при ДАБ за провеждане на производство по общия ред по подадена от Ф. С. последваща молба за предоставяне на международна закрила, при спазване на указанията, дадени в мотивите на настоящето решение.

Решението не подлежи на касационно обжалване на основание чл. 85, ал. 3 от ЗУБ.